

Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ τῆς Μον γραφίαις τῶν κ. Ν. Νίτσου περιλαμβάνεται πᾶν ὅ- τι ὁ χρόνος διέσωσεν ἀκμήν· εἴτε εἰς τὰ χεῖ- ρη τῶν Τοσμανιωτῶν, εἴτε εἰς σημειω- τὰς, εἰς τὰ παράφλητα τῶν διαφόρων ἐκ- κλησιαστικῶν βιβλίων, εἴτε εἰς τοὺς τοί- χους τῶν ἐκκλησιῶν, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ ὁ Συγγραφεὺς ἀκόμῃ εἰς τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῆς πόλεως τοῦ Τοσμανιά, εἰς τὰ ὅποια κατέστησαν καὶ ἄλλα χωρὶς τῆς ἐκείνης. Φιλιππῶν, καὶ ολοκλήρου τῆς Ἡπείρου. Ὁ ἐκ τούτης καὶ ὑπομονητικῆς Συγγραφῆς ἀ- ποκομὴ εἰς τὴν εὐνηγεστέραν, ἐνεκεν αὐτῆς, κοινὴν τοῦ Τοσμανιά, ὡς γεγενημένην τὸν 25 μερῶς Αὐγούστου, ἀπαρτίζοντα ἐκείνην ὅλους σελίδας, πύρρεις ἀπικνηστικῆς καὶ ἀ- ντιστοιχείτης ὕλης. Μὲ ὁλομνήην διαμονίαν· δὲν ἀφ' ἧς τίποτε ἐκτὸς τῶν σελίδων τού- των τὸ ὅτιον ἐλθισμόνην ἢ παρημέλη- σε: Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τοῦ Τοσμανιά μὲ κέντρον τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἀπὸ τῆς ὅλης τῶν Κόσμων, τόποισι καὶ ἰστορίαις, γεωλογικὰ πηρώσεις, Κεκω- στεί τείχη, ἱστορία τοῦ Τοσμανιά, ὡς κτ- ῖματος ἀριστοκρατικῆς τινος Βυζαντινῆς ἐκλογενείας πῶς Τοσμανιωτῶν, καὶ τῶν Κιμντζιάνων, κητόρων τούτων τῆς αὐτο- κειμένης τοῦ Τοσμανιά Ἱερᾶ Μονῆς τῆς Κιμντζιανῆς, οἰκογενειῶν συγγενεῶν αὐ- τῶν τὸν αὐτοκρατορικὸν Ὀίκον τῶν Λα- σκάρεων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοπο- γνημικὰ διάφορα: Ἑλληνικά, σλαβικά, ἀρ- βητικά καὶ βουλγαρικά, ὅλα ὅλα ἐν ἀριστῇ ἀρμοσίᾳ καὶ συγγραφικῇ τέχνῃ. Περιγρα- φὴ τῆν θέσιν τοῦ Τοσμανιά ἐπὶ τοιροκο- νητίας, τὸ προσφύγον, τὸ ὅτιον διδρα- μῆσιν ἐναντίον τῶν Ἀγᾶδων τῶν Φιλί- ππων, οἱ ὅποιοι, βασιλεύοντες ἐπὶ τῇ τοι- ροκῇ Κυβερνήσει, ὑπέβησαν εἰς τὸ Τοσμαν- ιά καὶ δ' ἐκένετο ἐκεῖ καὶ χωρία τῆς περι- οχῆς αὐτοῦ εἰς τὸν ὄρον τοῦ γεωγράφου, τοὺς δικαστικούς ἀγῶνας τῶν χωρίων τού- των τῆς Φιλιάτης, τὰ ὅτιοννα καὶ αὐτὴν αὐτὴν μυστικὴν Κωνσταντινουπόλιν εἰσελ- ῖν ἐπισημαστικὰ καὶ ὁποῖα τῇ Παπᾷ Σταυ- ροπόπολοι ἀγῶνες ἐτελεσσαν ἐπὶ τῇ παρ- χηριτῶν ἰδιοκτησίᾳ τῶν Ἀγᾶδων, τοὺς ὅποιους οἱ κάτοικοι τῶν τοκᾶ εἰς τούτων χωρίων ἀποτολοῦνται ὑπὸ 27-28 ὅλα χωρία, δὲν ἀνεγνώρισαν ὅτι εἰς τοιροκο- νητίας, οὐκ εἰς Ἡελλανοκρατίας. Ἀνα- γράφει τὴν διάβασιν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοιροκο- νητος Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, καὶ τὴν μεγάλην σημασίαν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τοῦ τοι- ροκῆτος, τῶς διαφορᾶς ἐκκλησίας, τὰ ὅποια πᾶσι καὶ νῦν καὶ τὸ τούτων τῆς

—Ὁ Κολασιεύης εὐρισκόμενος μετὰ τὴν Μοῖραν εἰς τὴν ἐφαλγην ἐδωκε τὴν εὐχαριστικὴν τὴν παραίτησίν του, ἣ δὲ Μοῖρα διετάχθη νὰ πλεύσῃ εἰς τὸ Νάυσταθμον.